

Duchowa Adopcja

Duchowa Adopcja

to modlitwa w intencji adoptowanego dziecka

oraz jego rodziców (trwa dziewięć miesięcy)

Duchową Adopcję Dziecka Poczętego zainicjowała Błękitna Armia Matki Bożej Fatimskiej. Informacje na temat tej inicjatywy przeniknęły do Polski za pośrednictwem artykułu Pawła Milcarka, zamieszczonego w "Rycerzu Niepokalanej" ze stycznia 1987 roku. W Polsce inicjatywa zakiełkowała w kościele pw. Ducha Świętego oo. Paulinów w Warszawie przy ul. Długiej. Powstała grupa pod nazwą Straż Pokoleń. Pierwszej Duchowej Adopcji dokonano 2 lutego 1987 roku.

Na początku 1994 roku powołano do życia ogólnopolski Ruch Krzewienia Duchowej Adopcji, pod patronatem Przeora Jasnej Góry. 25 i 26 marca 1994 roku na Jasnej Górze w Częstochowie odbyła się promocja Duchowej Adopcji i pierwsze przyrzeczenia przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Królowej Polski.

Czym jest Duchowa Adopcja?

Duchowa Adopcja jest ślubem, którego treścią jest modlitewne zobowiązanie podjęte przez konkretną osobę w intencji ocalenia zagrożonego życia dziecka w łonie matki oraz sprawiedliwego i prawego życia po urodzeniu - dziecka, którego imię znane jest jedynie Bogu.

Istotą Duchowej Adopcji jest codzienna modlitwa, trwająca przez dziewięć miesięcy i obejmująca specjalną modlitwę w intencji dziecka i jego rodziców oraz jedną z tajemnic Różańca, a także dobrowolnie podjęte praktyki religijne, takie jak: Komunia Święta, post, aktywne wspieranie dzieł charytatywnych (pomoc samotnym matkom, rodzinom wielodzietnym, osobom starszym, chorym itd.). Bardzo cennym zobowiązaniem może być także pozyskiwanie nowych zwolenników Duchowej Adopcji oraz apostołstwo w obronie życia.

Istota przyrzeczeń

W znaczeniu religijnym i teologicznym ślub jest uczynioną Bogu obietnicą dokonania lub zaniechania czegoś, zaś przedmiotem tej obietnicy jest dobro wyższe, przekraczające to, do czego jesteśmy zobowiązani z samego prawa, naturalnego czy pozytywnego. I tak np. nie może być przedmiotem ślubowania uczestnictwo w niedzielnej lub świątecznej Mszy świętej, gdyż do tego zobowiązani jesteśmy na mocy prawa Bożego i kościelnego. Możemy natomiast ślubować dodatkowy udział w Eucharystii czy innych nabożeństwach. Przedmiotem ślubowania może też być zaniechanie czegoś. Może to się wyrażać w pewnych ograniczeniach, dotyczących np. używek, godziwej rozrywki, spożywania pokarmów (post).

W wypadku Duchowej Adopcji podstawowym przedmiotem ślubowania jest modlitwa w intencji poczętego dziecka i jego rodziców (jedna tajemnica Różańca przez dziewięć miesięcy) i podjęcie ofiary (w dowolnej formie) wynagrodzenia Bogu za grzechy dzieciobójstwa.

Ślubowanie jest ważne, gdy następuje z wolnego i świadomego wyboru ślubującego. Każdy zobowiązany jest do przemyślenia decyzji, którą ma podjąć, bowiem niedotrzymanie złożonej obietnicy, lekceważenie i zaniedbywanie zobowiązań wynikających ze ślubowania jest nieuporządkowaniem moralnym, a jako takie jest grzechem. Ślub Duchowej Adopcji jest ślubem czasowym, trwającym dziewięć miesięcy, a więc przeciętny okres przebywania dziecka w łonie matki od chwili poczęcia do urodzenia.

Ślubowanie Bogu ma również wielką wartość religijną dla samego ślubującego - umacnia bowiem jego postawę wewnętrzną, bardziej mobilizuje do gorliwego życia chrześcijańskiego, pogłębia więź człowieka z Bogiem. I chociaż niektórzy krytykują śluby, uważając je za

ograniczenie człowieka i jego swobody, to jednak trzeba podkreślić, że takie "ograniczenie" jest jak najbardziej godne, gdyż dokonuje się przez wolny ludzki wybór, osobistą decyzję - jest więc wyrazem pełnej wolności uzyskiwanej w ofiarnym oddaniu się Bogu.

Kto może podjąć adopcję?

Osoba, która podejmuje Duchową Adopcję, spełnia zaszczytny akt ofiary. Chociaż dziecka nigdy nie zobaczy, nie przytuli, nie przygarnie do serca, broni jego życia. Wypowiadając słowa modlitwy, prosi również Jezusa o zmianę nastawienia rodziców do zagrożonego dziecka, o nowe, poprawne ukształtowanie ich psychiki, by zrozumieli, że rodzina jest niezastąpioną wspólnotą, ale spełni swą rolę tylko wtedy, gdy będzie zbudowana na wzajemnej miłości. Bardzo ważne jest, by Duchową Adopcję podjęli zwłaszcza ludzie młodzi - uczniowie, studenci, młode małżeństwa. Jeśli bowiem podejmą ofiarę modlitwy o ocalenie od zagłady jednego nieznanego im dziecka, to nie dopuszczą nigdy do śmierci własnego poczętego dziecka.

Podjęcie Duchowej Adopcji jako modlitewnego indywidualnego zobowiązania zapoczątkowuje zbiorowe przyrzeczenie złożone przez grupę osób w kościele, w czasie uroczystej Mszy świętej lub nieszporów, w jedno ze świąt (np. Matki Bożej, najlepiej w święto Zwiastowania). Samej uroczystości przyrzeczeń powinno się nadać bogatą oprawę. Możliwe jest również przyrzeczenie poza kościołem, na przykład podejmowane przez osoby starsze, chore, niepełnosprawne, a złożone później na ręce kapłana.

Święta Boża Rodzicielko i Matko Dobrej Rady! Przysięgamy Ci, z oczyma utkwionymi w Żłóbek Betlejemski, że odtąd staniemy wszyscy na straży budzącego się życia. Walczyć będziemy w obronie każdego dziecięcia i każdej kołyski równie mężnie, jak ojcowie nasi walczyli o byt i wolność narodu płacąc obficie własną krwią. Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść, aniżeli śmierć zadać bezbronnym. Dar życia uważać będziemy za największą łaskę Ojca Wszelakiego Życia i za najcenniejszy Skarb Narodu.

Z "Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego" - 1956 r.

Owoce duchowej adopcji

Duchowa adopcja skutecznie leczy głębokie zranienia wewnętrzne spowodowane grzechem aborcji. Pozwala matkom odzyskać wiarę w Boże Miłosierdzie, przynosząc pokój ich sercom. Jako bardzo konkretny, bezinteresowny i osobisty dar (modlitwy, ofiary, post), pomaga w szczególności ludziom młodym kształtować charakter, walczyć z egoizmem, odkrywać radość odpowiedzialnego rodzicielstwa, uzdalniając do postrzegania miłości i seksu oczyma Boga. Ucząc systematycznej modlitwy i pozytywnego działania pogłębia kontakt z Bogiem. Pomaga odkrywać głęboki sens zaniedbanych praktyk ascetycznych. Może się stać czynnikiem odrodzenia wspólnej modlitwy i miłości w rodzinie.

ZACHĘCAMY DO PODEJMOWANIA

DUCHOWEJ ADOPCJI DZIECKA POCZĘTEGO!